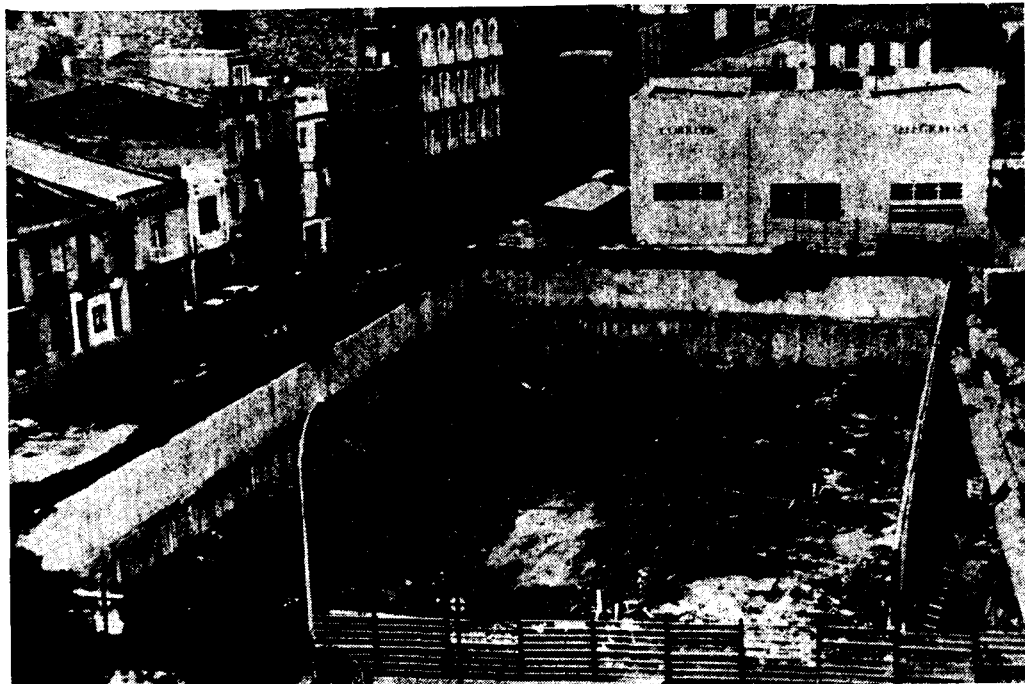

Plaça Gran

Publicació
Granollerina

Dissabte, 4 de novembre del 1978 - Núm. 1

Hem recuperat el sot

Tornem a tenir el Sot. És el preu que es paga per tenir un Ajuntament nostàlgic. Desenganyem-nos; no es pot entendre la nostra ciutat sense el típic sot i ens ha d'enorgullir que ara tinguem el sot més gran i més fons. I com que la nostra història està plena de sots, per això l'Ajuntament ha ensopagat dues vegades amb —quasi— el mateix forat. I és que a quatre passes hi havia el, que pensavem insuperable, clot de la plaça Pau Casals —que mal traduïren per Calvo Sotelo— que ja l'havien cobert amb molts pisos d'escreix.

Els veïns n'estan més que joiosos en saber que estan fent reviure una tradició local. Si hagués anat una mica més planificat, al mateix treure la terra de l'actual sot, haurien pogut omplir el del seu costat. Però, demanar planificacions potser seria massa.

No us pensessiu pas que és un sot qualsevol, és més gros, més fons i més ample que l'altre. S'ha de reconèixer que hem millorat. I fins i tot té tomaqueres i un bé de déu d'herba, que aviat farà la competència al seu veí el parc. Perquè apart que aquestes herbes són totalment verges, hi ha una munió de rates que convertiran el sot en un zoològic natural.

Hi ha el projecte de quan ploqui es facin basses i poder convertir-ho en un granoter i així, més que mai, Granollers esdevindria el país de les granotes.

Sabem que a hores d'ara els habitants de la perifèria estan instant a l'Ajuntament demanant que també volen el seu granoter. El sùmmum del centralisme seria que només tingués el sot l'envejada plaça. S'està estudiant ràpidament la possibilitat que per les pròximes eleccions municipals tots els barris tinguin el seu sot, que serà tan salvatge com el del centre.

Ara només faltaria que la Corporació Municipal volgués fer-hi un aparcament, fora com privar l'essència de la nostra ciutat, però com que no fan gaire cas dels habitants és possible que s'hi encaparrin i ens privin d'aquest noble espai.

I els que manen que no es preocupin que la Unió Liberal ja no hi podrà fer mai més cap envelat, i en conseqüència no caldrà fer amb tanta urgència l'aparcament municipal.

SETÈ CICLE DE TEATRE

Granollers era una festa...

S'ha inaugurat el 7.^è CICLE DE TEATRE A GRANOLLERS. Ja no cal fer suposicions, ni previsions ni comentaris «avant-match». Els qui han obert el foc han estat BREAD AND PUPPET d'U.S.A. i ELS COMEDIANTS de CANET DE MAR.

La inauguració pel que hem vist ha estat festiva. No hi hem trobat a faltar ni barretades, ni esquenades, ni hi assisteixen les forces vives «morguitzes com quan a les inauguracions tes», passa això. Allà només hi havien les forces vives «vives».

A les set en punt, el pati-vestíbul de la pista de «balón-mano» era ple de gent, al mig els BREAD AND PUPPET i ELS COMEDIANTS o a la inversa, començaren l'actuació amb unes quantes gatades musicals que animaven a la gent. Després entraren dins l'Envelat per començar la representació.

Ens oferiren sis faules: l'HISTÒRIA DEL GRAN SOLDAT, EL TEATRE MÉS PETIT DEL MÓN. UN PORNO-STORY. HISTÒRIA D'AMOR. L'HOMME MORT QUE S'AIXECA i ALLELUIA. Sis guions de molt diversa intencionalitat. Al nostre parer les que tenien més profunditat i una clara intenció didàctica eren la primera i la última. Totes sis, però, tenien com a protagonistes els típics ninots dels B. and P., que malgrat la simplicitat dalt d'un convencional fan molt efecte. Ens hauria agradat veure'ls en un espectacle de

segueix a la pàg. 11